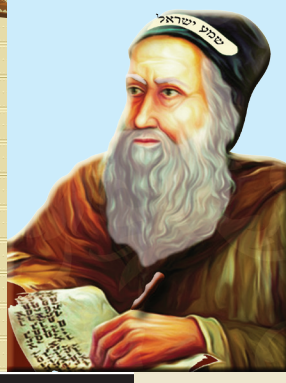

הספד לחודש האחד עשר לפטירת הצדיק המקובל רבי יוחנן באנון זצ"ל

אור הזוהר 754 ★ אייר תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרולי הצדיקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גורן
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

זכות לנפטר

נתאספנו כאן ליום החודש האחד עשר של הצדיק רבי יוחנן באנון זצ"ל. אמרו חכמינו ז"ל בגמרא (שבת דף קנ"ג ע"א) "אחים בהספידא דהתם קאימנא", פירוש שהנפטר נמצא כאן בשעת ההספד, ופירוש שני, "דהתם" כלומר בעולם האמת "קאימנא" אני עומד ואיני יכול לעלות אלא על ידי מעשיכם, ולכן צריך לומר דברי תורה, ודברי התעוררות, כדי להעלות את נשמתו, וכל מעשה טוב שיבוא על ידי זה, נזקק לזכות הנפטר, עליו השלום.

באנו להספיד מעומקא דלבאי על האבידה הגדולה עם סילוקו של צדיק יסוד עולם, הגאון האדיר, המקובל האלוקי תלמיד הרשב"י רבן ומאורן של ישראל, רבי יוחנן באנון זצ"ל.

"הצדיק אבד ואין איש שם על לב... כי מפני הרעה נאסף הצדיק" (ישעיה נז). ופירשו בזוהר פרשת וישב (דף קפ). רבי יוסי פתח, (ישעיה נז) הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק. הצדיק אבד, בזמנא דקודשא בריך הוא אשגח בעלמא ולא הוי עלמא פדקא יאות, ואזדמן דינא לשרייא על עלמא. פדון קודשא בריך הוא נטיל זפאה דאשתפח בינייהו, בגין דישרי דינא על פלהו אחרניו, ולא ישתפח מאן דיגין עליהו.

בלשון הקודש: רבי יוסי פתח, (ישעיה נז) הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק. הצדיק אבד, בזמן שהקדוש ברוך הוא משגיח בעולם ואין העולם פראוי, ומזדמן הדין לשרות על העולם, אז הקדוש ברוך הוא נוטל את הצדיק שנמצא ביניהם כדי שישנה הדין על כל האחרים ולא ימצא מי שיגן עליהם.

דהא כל זמנא דזכאה שארי בעלמא, דינא לא יכיל לשלטאה על עלמא. מנלן ממשא, דקתיב, (תהלים קו) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפני לפניו וגו'. ובגין פה קודשא בריך הוא נטיל לזכאה מבינייהו וסליק ליה מעלמא, וכדון אתפרע וגבי דליה. סופיה דקרא, כי מפני הרעה נאסף הצדיק. עד דלא יתיי רעה לשלטאה על

עלמא נאסף הצדיק. (ד"א כי מפני הרעה נאסף עד לא ישלוט הרעה בעלמא) דבר אחר כי מפני הרעה, דא יצר הרע.

בלשון הקודש: שהרי כל זמן שהצדיק שונה בעולם, הדין לא יכול לשלט על העולם. מנין לנו? ממשא, שכתוב (תהלים קו) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפני לפניו וגו'. ומשום פה הקדוש ברוך הוא נוטל את הצדיק מביניהם ומסלק אותם מן העולם, ואז נפרע וגובה את שלו. סוף הפסוק - כי מפני הרעה נאסף הצדיק. בטרגם תבא הרעה לשלט על העולם נאסף הצדיק [ד"א כי מפני הרעה נאסף, טרם תשלט הרעה בעולם]. דבר אחר כי מפני הרעה - זה יצר הרע.

צווח הנביא ישע"י (נ, א) "הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק", והיינו דאפי' צדיק אחד שנפטר הוא כדי לעורר את ישראל מפני הרעה העתידה לבוא, (וכדי שהצדיק לא יראה באותה רעה, אם לא ישובו בתשובה). אבל אם עם ישראל אינם שמים על לב להבין את זה (וסבורים שמיתת צדיקים מכפרת ואין להם מה לדאוג וכדו'), אזי הקב"ה מוסיף לקחת צדיקים ובעלי חסד נוספים כדי שירגישו שזוהי הסיבה לפטירתם "מפני הרעה" ר"ל, וישובו בתשובה. (כן פירש שם המצו"ד, וכע"ז במהר"ם ב"ק ס. מהדו"א).

ומבואר בחז"ל ובספה"ק שיש בפטירת כל צדיק צווחה נוראה לעם ישראל לשוב בתשובה, והתראה עצומה מפני הרעה שח"ו יכולה לבוא, אם ח"ו "אין איש שם על לב". ולכן חובה גדולה מוטלת עלינו להתבונן באסון הנורא שאירע, ולהבין מהי הצרה הנוראה שאירע לנו באופן אישי, בפטירת כל צדיק, ומה הסכנה וההתראה שבכך, ומה ה' אלקינו שואל מעימנו בעת הזאת.

ועלינו להרגיש מה הפסדנו בפטירת החכם ולעורר לתשובה, ויש בדברים אלו גם זכות לעכב את הפורענות, כמבואר בגמרא (סנהדרין קח). שהקב"ה המתין עם המבול ז' ימי אבלו של מתושלח "ללמדך שהספדן של צדיקים מעכבין את הפורענות לבוא" וביאר שם המהרש"א כיון דהקב"ה ממתין לראות אולי ישובו בתשובה ע"י ההספדים.

אסון פטירת הצדיקים יותר מחורבן בית המקדש וכל הקללות שבתורה

נאמר בישיעה (פכ"ט, ג) "יען כי ניגש העם הזה בפיו ובשפתיו כיבדוני וליביו רחק ממני וגו' לכן הנני מוסיף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבוניו תסתתר". ואמרו על כך חז"ל (א"כ"ר א, לו) "קשה סילוקן של צדיקים לפני הקב"ה יותר ממאמה תוכחות חסר שתים שבמשנה תורה. ומחורבן בית המקדש. דאילו בתוכחות כתיב "הפלה" ובחורבן בית המקדש כתיב

"ותרד פלאים" אבל בסילוקן של צדיקים כתיב "להפליא הפלא ופלא". וכל כך למה "ואבדה חכמת חכמיו וגו'".

ובתיקוני זוהר תיקון ל' כתב: "בַּהֲהוּא זְמַנָּא וַיִּזְכּוּר פִּי בְּשֵׁר הַמָּה רִיחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יִשׁוּב" (תהלים עח לו) לְעֵלְמָא! וְדָא אִיהוּ רִיחָא דְמְשִׁיחַ. וְי לֹון מָאן דְגָרְמִין דְזִיזִיל לִיה מִן עֵלְמָא וְלֹא יָתוּב לְעֵלְמָא! דְאֵלִין אִינִין דְעֵבְדִין לְאֹרִייתָא יִבְשָׁה, וְלֹא בְעָאן לְאִשְׁתַּדְלָא בְחֻקָּהּ דְקִבְלָה, דְגָרְמִין דְאִסְתַּלַּק נְבִיעֵי דְחֻקָּה דְאִיהִי י' מִינָה - וְאִשְׁתַּאֲרַת ב' יִבְשָׁה. וְי לֹון דְגָרְמִין עֲנִייתָא וְחֻרְבָא וּבִיזָה וְהָרַג וְאִבְדָן בְּעֵלְמָא!

א) באותו זמן שלפני ביאת המשיח נאמר: **'ויזכר הקב"ה פי בשר המה** שבני אדם עוסקים רק בחיצוניות ופשטות התורה הנראה לעיניהם - כמו בשר האדם שנראה להם מבחוץ, לכן **רוח הולך ולא ישוב לעולם**. ומפרש: **זוהי רוחו של משיח** שמתאחר לבא כל אורך זמן הגלות, כי רוחו היא רוח חכמה - וכשאין לומדים חכמת הקבלה מתאחר לבא. **אוי להם מי שגורמים שילך מן העולם** ר"ל: אוי למי שגורם שהתעוררות הגאולה תלך ותסתלק מן העולם **ולא ישוב לעולם** עד שיתעסקו בסתרי תורה! (מ.מ.)

דאיהו גְבִשׁ וְאִיהִי יִבְשָׁה, צְוֹחִין בְּגִין לְתַתָּא בְּיַחְדָּא וְאִמְרִין 'שְׁמַע יִשְׂרָאֵל' - וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנָה' (מלכים א - יח כו)! הַדָּא הוּא דְכְתִיב: 'אֵז יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה' (משלי א כח)! וְהָכִי קָאן דְגָרִים דְאִסְתַּלַּק קִבְלָה וְחֻקְמָתָא מְאֹרִייתָא דְבַעַל פֶּה וּמְאֹרִייתָא דְבִכְתָב, וְגָרִים דְלֹא יִשְׁתַּדְלוּן בְּהוּן, וְאִמְרִין דְלֹא אִית אֵלָא פֶּשֶׁט בְּאֹרִייתָא וּבִתְלֻמָּתָא - בְּדוּאֵי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעֵי מִמֶּהוּא נֶהָר וּמִמֶּהוּא גֵן. וְי לִיה! טַב לִיה דְלֹא אֲתַבְרִי בְעֵלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הֵיא אֹרִייתָא דְבִכְתָב וְאֹרִייתָא דְבַעַל פֶּה, דְאִתְחַשְׁב לִיה כְּאֵלוּ אֲחִזֵּר עֵלְמָא לְתַהוּ וְבַהוּ, וְגָרִים עֲנִייתָא בְּעֵלְמָא וְאֹרְךָ גְלוּתָא!

בביאור הגר"א ציין שמה שאמרנו שרוחו של משיח הוא רוח חכמה מבואר בזוהר (באדרא רבא - פ. נשא דף קל ע"ב): **נחד רוחא דחיי דביה זמין לזמנא לבריה דדוד למנדע חקמתא!** ומההוא נוקבא, אַתְעַר וְנִפְיֵק רִיחָא מִמּוֹחָא סְתִימָאָה, וְזִמִּין לְאִשְׁרָאָה עַל מִלְכָּא מְשִׁיחָא, דְכְתִיב, **'וְנחח עליו רוח יי, רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויִרְאָת יי'** (ישעיה יא ב). עוד ביאר הגר"א שמה שפשוט לנו שכשאין לומדים בזאת החכמה דקבלה משיח מתאחר גם כן מבואר בזוהר (ברעיא מהימנא - פ. נשא - דף קכד ע"ב): **בְּהַאי חֲבוּרָא דִילָךְ דְאִיהוּ סִפְר הַזֵּהר... וְבִגִין דְעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מֵאִילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ הַאי סִפְר הַזֵּהר - פִּקְוִין בִּיה מִן גְלוּתָא בְּרַחֲמֵי!** (בַּחֲבוּרָא זֶה שֶׁלָּךְ שְׁהוּא סִפְר הַזֵּהר... שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מַעֲן הַחַיִּים שְׁהוּא סִפְר הַזֵּהר הַזֶּה - יֵצְאוּ בּו מִהַגְלוּת!)

ובפירוש 'מתוק מדבש' שם ביאר: אמר רבי שמעון, במלת **'בראשית' - שם 'את' יב"ש'** יש אותיות את"ר יב"ש. פירוש: היסוד הנקרא 'מקום' (אתר) הוא יבש. וממשיך לבאר דבריו **זוהו 'נהר יחרב ויבש'** ר"ל היסוד שנקרא גם 'נהר' יחרב ויבש בלי מימי השפע, ולכן אין לו מה להשפיע למלכות שהיא בת זוגו. כתוצאה מזה **באותו זמן שיהא יבש משום שאין לו מה לתת לה היא יבשה** כי לא קבלה שפע מהיסוד. **לכן צווחים הבנים למטה ביהוד ואומרים 'שמע ישראל'** בני ישראל למטה צועקים באמירת היחוד של 'שמע ישראל' - כדי שישמע ויבא 'זעיר אנפין' הנקרא 'ישראל' להתייחד עם המלכות שהיא נוקביה בשעת תפילת העמידה, אבל **ואין 'קול' - ר"ל אין 'קול' של קריאת שמע נשמע כדי שיתייחדו 'זעיר אנפין' ונוקביה, ולכן 'ואין עונה' - אין מי שיענה וימלא את בקשת בני ישראל בתפילתם. זהו שכתוב 'אז יקראנני' כשישראל הם בצרה וצועקים וקוראים להקב"ה בקריאת שמע, אבל 'ולא אענה' כי אומר הקב"ה: 'אני לא אענה אותם בתפילתם!'**

באופן אחר לגמרי ביאר 'באר לחי ראי' מה שאמר בתיקונים: **באותו זמן, 'ויזכר פי בשר המה' - היינו כי הקב"ה מלמד זכות עליהם בסוד 'אשר הרעות' כביכול. כי התרשלותם בלימוד חכמת הקבלה הוא מחמת מיעוט הבנתם מצד חומר העכור כי הם בשר ודם וקרוין מחומר, עכ"ל.** עם כל זאת, אע"פ שמצינו להם קצת לימוד זכות דמשווה אותם כשוגגים ולא כמזידיים - סוף סוף הנוק נעשה בהתרשלותם זו, כמו שבדאי זהו מטרות המאמר זה מהתיקונים שבה לעורר - דעל ידי התרשלותם הם מסלקים רוחו של משיח מן העולם. והגם שהם רק גרמא בנזיין (כמו שכתב רמח"ל ב'דרך עין חיים'), מכל מקום מאמר התיקונים פה מזהיר ש - **'אוי להם שגורמים עניית וחרב ובזה וְהָרַג וְאִבְדָן בְּעוֹלָם! גּוֹרְמִים דִּיקָא.**

וכך מי שגורם שתסתלק קבלה וחכמה מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב דהיינו מי שאומר שאין צריך ללמוד אלא פשט וגורם שלא ישתדלו בהן, ועל ידי זה הוא גורם גם לאחרים שלא יתעסקו בחכמת הקבלה, **ואומרים שאין אלא פשט בתורה ובתלמוד - ר"ל שמכחישים שיש פנימיות וסתרי תורה, בודאי כאלו הוא יסלק את המעין מאותו נהר - נחשב לו כאילו הוא מסלק את נביעת שפע החכמה והבינה מן היסוד הנקרא 'נהר', ועל ידי זה גורם שמנמנע השפע גם וּמְאֹתוֹ גֵן - מן המלכות הנקראת 'גן'. זה כמו שרמזו בפסוק 'אור זרע לצדיק' (תהילים צז יא) - והרי 'אור' בגמטריא 'רז' (סוד). ר"ל שעל ידי רזי התורה היסוד הנקרא 'צדיק' מתמלא אור מן המוחין ההם 'זרע קודש', ואז נותנם למלכות בסוד זריעת היחוד. לכן, אם ח"ו גורמים לסלק מן היסוד את טיפת היחוד אז אין אפשרות שיתייחדו 'זעיר אנפין' ונוקביה. לכן - **אוי לו לזה האדם! טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד אותה תורה שבכתב ותורה שבעל פה -** בודאי היה עדיף לו שלא בא לעולם בכלל ולא היה לומד לא תורה שבכתב ולא תורה שבעל פה! ומבאר - כי אם היה עם הארץ שאין ראוי ללמוד קבלה לא היה פוגם כל כך. אבל מי שלמד נגלות התורה ומכחיש שיש בה פנימיות ונסתרות הרי הוא מסלק השפע של היסוד. ולא רק זאת אלא **שנחשב לו כאלו החזיר העולם לתהו ובהו** לפי שמגביר את הקליפות (הרמוזים בפסוק 'וְהָאָרֶץ הִיָּתָה תְהוּ וְבַהוּ וְחָשָׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם') בעת שה'נהר' וה'גן' הם יבשים בעונותיו! ולא רק זאת אלא **וגורם****

ב) שאלו שאינם עוסקים בסתרי תורה הם שעושים את התורה 'יבשה' - ר"ל כאילו לא היה בה אלא פשטות התורה הנראת לעיניהם, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה שלמוד זה מאיר את העיניים להתבונן בבשמת ופנימיות התורה, וגורמים שִׁמְסִתַּלַּק מַעֲיֵן הַחֻקָּה שְׁהִיא י' מִמְּנָה - ר"ל שגורמים שיסתלק מן השכינה הארות מקור חכמה העליונה שהיא סוד י' דהו"ה המאירה להשכינה דרך היסוד, וּנְשִׁאֲרַת ב' יִבְשָׁה - ר"ל אות ב' של ב'ראשית שהיא השכינה יבשה. **אוי להם שגורמים עניית וחרב ובזה וְהָרַג וְאִבְדָן בְּעוֹלָם על ידי שגורמים הסתלקות הארת החכמה מן השכינה!**

באמת, בתיקוני זוהר חזרו ושנו על אזהרה זו גם בריש תיקון מג'. ומשום ששם מתבארים עוד פרטים נחוצים שיעזרו לנו להבין את דברי הגר"א אצלנו, החלטנו להעתיק ולפרש לשון התיקונים לקמן מתקונא ארבעין ותלת: **'בראשית' - תמן 'את'ר גב"ש'.** וְדָא אִיהוּ 'נֶהָר יִחְרַב וְיָבֵשׁ' (ישעיה יט ה). בַּהֲהוּא זְמַנָּא

על שמעתה יחסר מי שיפרסם את התורה כמוהו, פה המתגבר בתורה, וירושלים תתן קולה בבכי על שמעתה שוב יחסר מי שהי' משלים בכל ימיו את בנין בית המקדש המקווה בב"א, דעל ידי מעשיו הטובים בין אדם לחבירו ואהבתו לישראל הי' בונה את בית המקדש שנחרב, והי' תמיד מוסיף עוד נדבך ועוד נדבך לבנין המקדש, וכמו שאמרו חז"ל בסוף מסכת ברכות (דף ס"ד ע"א) על פסוק וכל בנין לימודי הי' ורב שלום בנין, אל תקרי בנין אלא בונין, ובמסכת שבת (דף ק"ד ע"א) דתלמידי חכמים נקראים בנאים מפני שעוסקין בבניינו של עולם כל ימיהם. וכתבו המפרשים דלכאורה מדוע נקראים בנאים. ותיירצו דהאמת הוא שהעולם נבנה על ידי התורה ועבודה ומעשים טובים של הצדיקים, ובית המקדש דלעתיד נבנה על ידי מצות ומעשים טובים של ישראל, וכידוע המעשה מהרה"ק בעל דברי חיים מצאנז זי"ע שאמר פעם אחת בשולחנו הטהור שבית המקדש של מעלה כבר נגמר אלא שחסר עדיין הפרוכת, וענה לו אחד מבני עליה שאנחנו מאמינים באמונה שלימה שרבינו מסוגל להשלים הפרוכת, ולא

וכל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף ה' בפטירת הצדיק המקובל, בעל החסד, נטע שעשועים, גן ההדסים, ערוגת הבושם, נר ישראל, בריח-התיכון של רבבות אלפי ישראל צוקללה"ה. מורנו הגה"ק צוקללה"ה, מלבד גדלותו בנגלה ובנסתר שלמד הכל מהרשב"י הוציא לאור חיבורים קונטרסים על הזוהר הקדוש מלבד זה עלה בגדלותו במידותיו הקדושים, אשר על ידי זה היה אהוב ונחמד למעלה ולמטה, רוח הבריות כרוח המקום נוחה המנו, אוהב שלום ורודף שלום, היה אוהב את הבריות ומקרבן לתורה, אשר היה איכפת לו מכל נפש יהודי לבלתי ידח ממנו נידח, וקיבץ וריבץ והרבה פעלים למען אשר יצווה את בניו ואת ביתו אחריו, למען ישמעו וילמדו כל ישראל את התורה הזאת, ופטירתו היכתה בהלם את כל הכלל ישראל. וע"כ כאשר נפטר אדם גדול כמותו זצ"ל שהי' מצויין הן במצות בין אדם למקום, והן במצות בין אדם לחבירו והי' אוהב את כל ישראל כנפשו, שפיר בוכים ומתאבלים אליו ציון וירושלים, פי' שערים המצויינים בהלכה בוכים

באמת גם מהרח"ו יאריך לקמן בהקדמתו בנידון זה במה שיכתוב: וְזֶה אֲצִלֵּי פִירוּשׁ הַמְּשֻׁנָּה (אבות ו ב): 'אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי בְּכָל יוֹם יוֹם בַּת קוֹל יוֹצֵאת מִהַר חוֹרֵב וּמִכְרָזַת וְאוֹמְרַת: אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מִעֲלֵבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה!' - כִּי בְּלִי סֶפֶק בְּהִיּוֹתָם עוֹסְקִים בְּפִשְׁטֵיהָ וּבְסִפּוּרֶיהָ לְבַדָּם הִיא לוֹבֶשֶׁת בְּגָדֵי אֱלִמְנוּתָהּ וְשֶׁק הַיּוֹשֵׁת כְּסוּתָהּ וְכָל הָאֲמוֹת יֹאמְרוּ לְיִשְׂרָאֵל "מָה דוֹרֵךְ מִדּוּד?" מָה תּוֹרַתְכֶם מִתּוֹרַתְנוּ? הֲלֹא גַם תּוֹרַתְכֶם סִפּוּרִים בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם. אֵין עֲלֵבוֹן תּוֹרָה גְּדוֹל מִזֶּה! וְלָכֵן אוֹי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מִעֲלֵבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה וְאֵינֶם עוֹסְקִים בְּחֻקֵּי הַקְּבָלָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת קְבוּד לַתּוֹרָה - כִּי הֵם מְאָרִיכִים הַגְּלוּת וְכָל הַרְעוֹת הַמִּתְגַּשְׁשׁוֹת לְבוֹא בְּעוֹלָם, כִּנְזָכֵר לְעֵיל בְּמֵאֵר שֶׁהַתְּחַלְתּוּ בְּהַקְדַּמְתּוֹ זֹאת, ע"כ.

עני בעולם וארץ הגלות - כי אם אין שפע ביסוד ובמלכות, אז מאין יהיה שפע למטה לתחתונים? ולעומת זאת, מי שלומד סתרי תורה מקיים את העולם! ע"כ מביאור 'מתוק מדבש' בתיקון מג'.

עכשיו נחזור לתיקון ל' שאנו ומהרח"ו עוסקים בו. בביאור הגר"א (כאן) פירש: **שאלו הם שעושים את התורה יבשה** (במדבר דרזונו לומר **'יבשה'** - כמו שנאמר: 'עתה נפשנו יבשה' (במדבר יא ו). ועל ידי זה 'ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו וכו' (ירמיה ד כג), דהיינו שבתרשלותם מלעסוק בחכמת הקבלה הם פוגמים בכבוד התורה, ולכן מעלה הקב"ה עליהם בחינה של ביטול תורה דבגינה כל הצרות הללו באים - כמו שאמרו בגמרא (בשבת לג): **בעון ביטול תורה חרב וביזה רבה, ודבר ובצורת בא**, ובני אדם אוכלין ואינן שבעין...דכתיב: 'הבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית' (ויקרא כו כה) - ואין ברית אלא תורה שנאמר: 'אם לא בריתי יומם ולילה' (ירמיה לג בה), עכ"ל כאן. ולקמן בביאורו לתיקון מג' פירש הגר"א מה שאמרו בתיקון ל' אצלנו: **יגורמים שמסתלק מעין החכמה שהיא ל' ממנה ונשארת ב' יבשה** - הענין שקבלה הוא מעין החכמה שהיא ל' שממנו יוצא ה'נהר' (דהיינו יסוד של זעיר אנופין הנקרא 'תורה שבכתב') וגם ה'גן' (דהיינו המלכות הנקראת 'תורה שבעל פה'). ופירוש **'ונשארת ב' יבשה'** ביאר הגר"א (שם): כאילו מחזיר את העולם לתהו ובהו - ר"ל לזמן שעולם הוא בלא תורה ובלא משיח, דיאנון גרמין דיזייל משיח!

ובעזרת השם, אנו עוד עתידים לקמן לבאר נושא נרחב זה שמניעת לומדי התורה מלעסוק בחכמת הקבלה מיחשיב ביטול-תורה ביאור נרחב במקומו, דהרי גם רבינו מהרח"ו דן בפסוקים אלו שהזכיר כאן בביאור הגר"א. לעת עתה, כדי לשהוות דעתו עם דברי הגר"א כאן נסתפק רק בהעתקת תמצית לשונו לקמן: וכאשר נשוב בתשובה לעסק מאהבה בחכמה הזאת יגאלו ישראל במהרה בקמינו אמן. שמוע שמעתי נאקת ירמיה הנביא מתגודד ומתמרמר במר נפשו באמרו: 'עד מתי אראה גם אשמעה קול שופר כי איל עמי, אותי לא ידעו וגו' **ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו וגו'** ראיתי והנה הפךמל וגו' כי פה אמר השם שממה תהיה כל הארץ וכלה לא אעשה וגו' הציקתני רוח בטני" (ירמיה ד כא-כו) לבאר פסוקים האלו הנאמרים באמת על ידי ירמיה הנביא עליו השלום בדרך נבואה **על הדור האחרון הזה בהיותו מתמרר על ארץ גלותו יותר משעורו**. וזהו מה שכתוב 'עד מתי אראה נס', הוא הנס והדגל של המשחית כנזכר בפקשת משפטים (דף קב), וזה לשונו: 'ויתן, נס דמשחית בן דוד!...' **וכנגד נת חכמי הפשט, אותם אשר הם מואסים לעסק בחכמת האמת הנקרא עין החיים וחי עולם ועוסקים בספורים הפשטים בפשטן בלבד, ואומרים שאין בתורה אלא הפשט בלבד, חס ושלום, אשר הוא נקרא עין הדעת טוב ורע כנזכר לעיל, עליהם אמרו:** "חכמים הפה להרע ולהיטיב לא ידעו" (ירמיה שם כב)... **וכנגד הפת הראשונה אמר "ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו" - הם עמי הארץ... ומניחים חיי עולם היא התורה, כמו שאמר הפתוב: "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי" (ירמיה לג כה), ומחזירים העולם לתהו ובהו... וכל זה גרם להם "פי אותי לא ידעו" ולא נתעסקו בתורה! עכ"ל מהרח"ו לקמן.**

לכאורה יש להביא סמך למה שביאר הגר"א **שאלו הם שעושים את התורה יבשה** על ידי התרשלותם מלעסוק בחכמת האמת (וכן קצת רמז למה שהשווה זה לבחינת ביטול-תורה) ממאמר חז"ל אחד הידוע לכל. בגמרא (בחיגיגה יב ו- עבודה זרה ג) אמר רבי לוי: כל הפוסק מדברי תורה ועוסק בדברי שיחה מאכילין לו גחלי רתמים, שנאמר: 'הקטפים מלוח עלי שיח ושךש רתמים לחמם' (איוב לד ז!) ופירש רש"י (במסכת ע"ז): **הפוסק מדברי תורה - מי שעוסק בתורה ופוסק על דברי שיחה בטלה. מלוח - דברים לחלוחים! עכ"ל רש"י**. אלמא רש"י הבין שבמהותם דברי תורה הם דברים לחלוחים - ר"ל מלאים חיות ואינם כשאר דברי העולם הזה היבשים ביחסית לדברי תורה. אם-כן, פשיטא שמי שמוציא מדברי תורה את לחלוחיתם מראה שהתורה חשובה בעיניו כשאר דברי עולם הזה - רחמנא ליצן. ואכן, ממאמר זה מהתיקוני זוהר מוכח בהדיא שעל ידי התרשלותם מלעסוק בחכמת האמת **הם עושים את התורה יבשה!**

כפי ששינו במשנה: "משה זכה וזיכה את הרבים זכות הרבים תלו' בו" (אבות פ"ה מ"א). הרי שכל התורה והמצוות אשר יקיימו ישראל עד סוף כל הדורות תיזקפנה לזכותו של משה רבנו, ממילא הוא מוסיף להיות עבד ד' לאחר "וימת שם".

וזהו גם הכוונה שבדברי המשנה: "אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני" (אבות פ"א מ"ד) - שהרי קצרים חייו של אדם מכדי שיוכל לפעול לכבוד השם-יתברך, ואילו לאחר מיתה הרי שוב אין עבודת-השם, דהלא אמרו רז"ל "כיון שמת אדם נעשה חפשי מן המצוות", לפיכך העצה היעוצה היא, ללמד תורה לאחרים ולזכות את הרבים, כי אז עבודת השם של האחרים נזקפת לזכותו גם לאחר מותו. וכך הוא פשוטם של דברים: "אם אין אני לי", אם אין אני עושה אך ורק בשביל עצמי, אלא מלמד אני גם לאחרים - "מי לי" - הרי כל מי שעושה מעשים-טובים, נזקפים הם לזכותי כאילו אני עשיתי; אבל "כשאני לעצמי" - אם עושה אני רק בשביל עצמי ואיני נותן דעתי על אחרים, אזי "מה אני, - מה כוחי ומה גבורתי לפעול בתקופת חיי הקצרה..."

וכך מבואר הגר"א שמי שמזכה את הרבים מקבל שכר כנגד כולן, דהמצוות שמקיימים הרבים נחשבים לזכותו, ועולים לחלקו עד סוף כל הדורות.

וזה לשון הגר"א בביאורו למשלי (פרק י"ח פסוק י"ד): "שלעולם יראה אדם להוכיח את חברו על דבר שעושה לא טוב (פירוש לשונו: לא רק בעבירה ממש אלא גם על דבר לא הגון, כבתוספות ד"ה כבר בברכות ל"א): כי אם ישמע לו ויטיב את מעשיו אז כל המצוות שיעשה הם על ידו (וגדול המעשה יותר מן העושה קל וחומר כשנכפיל ריבוי פעולות מעשה התיקון במעשי המוכח מהיום והלאה) יטול שכר כמו העושה עצמו, ואם לא ישמע לו אזי יטול את הטוב ממנו כמו שכתב האר"י ז"ל והוא בסוד זכה נוטל חלקו וחלק חברו בגן עדן והרשע נוטל חלקו בגיהנם, עכ"ל (ועיין בספר חסידים באריכות גדול).

ואם כן הצדיק הגדול זצ"ל שהי' מעורר את ישראל בדרשותיו ובדבריו חוצבים להבות אש, וכל חפצו היתה להרבות חשק התורה אצל צעירי הלומדים, א"כ הרי הי' גדול זכותו מאוד בזיכוי הרבים, וכל לימוד התורה של כל אלו שזכו ליהנות מאורו ולהיות מושפעים ממנו בלימוד התורה ובשמירת המצוות, נחשב לזכותו גם עתה לאחר פטירתו לחיי העולם הבא.

וכאן המקום להזכיר אודות כתביו וחידושיו שהעלה בתורה כחד מקמאי, וכל שנותיו הי' מחדש נפלא בתורת הנגלה והנסתר בעת מסירת השיעורים לשומעי לקחו, וכמה מהם נקלטו על טייפ"ס, ובודאי מצוה גדולה להוציאם לאור עולם, לחלקם בעקב ולהפיצם בישראל.

ב"ה עכשיו יצא הדיסק היקר ממה שהיקלטתו אותו כשבאנו לבקר אותו בבית החולים, ונקוה שיגיע בתוך זמן קצר למיליוני יהודים, בע"ה, ועי"ז נקרב הגאולה שלימה בע"ה.

ובזה יעשו בודאי נחת רוח לנשמתו, ויתקיים בו מאמר דוד המלך ע"ה, שביקש (תהלים ס"א, ה) אגורה באהלך עולמים, ובגמרא (יבמות דף צ"ו ע"ב) וכי אפשר לאדם לגור בשני עולמים, אלא אמר דוד, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעולם הזה וכו', כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר,

השיבו אז דבר, אבל פעם אחרת כאשר ישב אל השלחן אמר "מהיכן אתם יודעים שלא עשיתי את הפרוכת, אלא שבא רשע גדול עם עבירה גסה שעבר וקרע אותי". וזהו הענין שתלמידי חכמים נקראים בנאים, כיון שבונים את בית המקדש במעשיהם הטובים.

והענין מבואר בארוכה בספר הק' זרע קודש (פרשת כי תצא) על פסוק כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך, בהקדם מה שאומרים בתפילת שמונה עשרה "ובנה אותה בקרוב בימינו בנין עולם", דכתיב בונה ירושלים ה', ובמה בונה אותה, "בימינו" ע"י הימים שלנו, שבכל יום כשאדם עובד אותו יתברך הכל לפי מעשיו בונה את ירושלים ובית המקדש, וכן בונה אדם מישראל ע"י עבודת ה' בכל יום, עד שבית המקדש יהי' נבנה בשלימות במהרה בימינו עיי"ש.

ואם כן שפיר מובן מה שאומרים בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, דעל אדם גדול כמוהו מתאבלים ציון וירושלים, כי מעתה יחסר מי שיבנה אותם ע"י מעשיו הטובים כמו הצדיק הגדול זצוק"ל.

ומצינו בחזקי' המלך שאמרו חז"ל (בבא קמא דף ט"ז ע"ב) על פסוק וכבוד עשו לו במותו, מלמד שהושיבו ישיבה על קברו, ואחר כך איתא שם בגמרא קיים זה מה שכתוב בזה, קיים אמרינן לימוד לא אמרינן, ועיין בתוס' דף י"ז ע"א ד"ה ואמר מר גדול לימוד שמביא לידי מעשה, לימוד ודאי לא אמרינן דהא ודאי עדיף שמביא את הרבים לידי מעשה כשמלמדם, עיי"ש.

ועוד שם בתוס' דף ט"ז ע"ב ד"ה שהושיבו ישיבה על קברו, כתבו לפי שהרבה תורה בישראל, כדאמרינן בסנהדרין דף צ"ד ע"ב שבדקו מדן עד באר שבע ולא מצאו איש ואשה תינוק ותינוקת שלא היו בקיאי' בטומאה וטהרה וכו'. רואים מזה שהרבה תורה בישראל, וגם שהרביץ טהרה בישראל, עד כדי כך שתינוק ותינוקות ידעו הלכות טהרה.

וכדבר הזה ראינו אצל הצדיק רבי יוחנן זצ"ל, שהי' מעמיד תלמידים ללימוד תורת הסוד ועשה שיעורים בכל עיר ועיר ועי"ז גרם שעשרות אלפים מישראל יהיו בקיאי' בתורת הסוד, א"כ הצטיין במעלותיו של חזקי' המלך.

ונקדים דברי הזוה"ק בפ' תצוה עה"פ ואתה תצוה וכו' שם דאתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, ובגמרא משה שפיר קאמר, דהיינו בכל דור ודור שיש צדיק מקבל ניצוץ נשמת משה רבינו, ובזה הכח יכול להשפיע לכלל ישראל. ובספר משכיל אל דל מבואר כמ"פ דת"ח שלומד תורה לעצמו בלבד הוא בבחינת עקר שאינו מוליד, ואם לומד תורה עם אחרים אז הוא נקרא צדיק, וכל המלמד את חברו תורה כאילו ילדו, וכל התורה ומצוות שתלמידי לומדים ומקיימים עולים לחשבונו.

וידוע קושיות המפרשים על הפסוק "וימת שם משה עבד ה'" (דברים ל"ד, ה) דלכאורה לאחר מיתה איך שייך להיות עבד ה', הלא כיון שמת נעשה חפשי מן המצוות (שבת דף ל').

ומתרג' ע"ז בספר מבשר צדק, וזהו תוכן דבריו ז"ל: "מי שמרביץ תורה בתלמידים והוא מזכה את הרבים, זוקפים את תורתם ועבודתם של התלמידים לזכותו של הרבי, כאילו עשה הוא את כל אלה, ואפילו לאחר מיתתו,

שאמר הרה"ק מצאנו כדברים האלה.

ג. כן מובא בספר משנה למלך (פרשת ויחי) להרה"ק רבי אלעזר מרישא זצ"ל, נכד הרבי ר' אלימלך זי"ע, שהי' אז בצאנז בעת

ושם (בדף קכ"ב ע"א) ברש"י מתשובת הגאונים שמתקבצים תלמידי חכמים מכל סביביו ובאים על קברו עם שאר העם להושיב ישיבה שם עיי"ש. ופשיטא שניחא להם לצדיקים לפרסם דבריהם בעולם הזה שידעו תורתם ודרכיהם, ובפרט ליוצאי חלציהם, וכמובא בספרים מאמר חז"ל כל ההולך בדרכי אבות אני מתקומם עליו בזכות אבות.

ועיין בירושלמי (שקלים פ"ב ה"ה) אין עושין נפשות לצדיקים, דבריהם הן זכרונם, עיי"ש.

ומובא בזוה"ק (חלק א' דף ר"ז) שרבי יצחק ביקש מחבירו ר' יהודה, דכד תימא מילי דאורייתא, ותדכר מאינון מיליא דאנא אמינא, דתימא לון בשמי, בגין לאדכרא שמי, עכ"ל.

וכן מובא בליקוטי תורה להאר"י ז"ל וז"ל, "ראוי הוא שביימא דהלילא יאמרו בני מדרשא מהנהו מילי מעלייתא דקאמרו, ועיי"ז ידובבו שפתותיהם להמליץ טוב על המזכירים לפני שוכן מרומים" ע"כ.

וידוע שבעולם העליון יש הרבה בתי מדרשות, וכל היכל בגן עדן נקרא על שם התורה שלומדים בו כגון: אידרא רבא, אידרא זוטא, זוהר הקדוש, ספרא דצניעותא, ספרא דמשכנא, תיקוני זוהר, ואיזה מסכת, כגון היכל מסכת ברכות, בבלי, ירושלמי, בית מדרשו של הבית יוסף, בית מדרש הרשב"י, והארז"ל, והיכלו של משיח, הנקרא קן ציפור, (זוהר כי תצא).

ומובא בספרים דאדם שעסק באיזה מסכת בהיותו בהאי עלמא, יוכל בעולם העליון לילך לבית המדרש של המסכת ההיא, ובשביל זה צריך כל אדם ללמוד כל חלקי התורה, כדי שיוכל לילך לכל בית מדרש לשמוע תורה מהקדוש ב"ה וב"ש לבד. כמו שידוע שהחפץ חיים התייעץ עם רבו רבי ישראל סלנטר זי"ע, אם כדאי יותר לשקוד על ענין אחד, ולשננו הרבה פעמים, או להקיף ענינים רבים ויחזור עליהם פחות, והשיב לו רבי ישראל שאדם צריך לדעת כמה רחבה תורת ה', והיה החפץ חיים אומר על זה משל: שאדם המשקיע את כוחותיו בחלק אחד בלבד שבתורה, הרי הוא דומה למי שמשקיע את כל הונו ברכישת כובע יקר, ושאר גופו הוא משאיר ערום ויחף, ומתוך שיטתו זו נהג החפץ חיים זי"ע ללמוד את כל מקצועות התורה ביחד ויום ויום היו לו שיעורים קבועים במקרא משנה מדרשים דינים ספרי מוסר וכו'. (ספר המאורות הגדולים עמוד שו אות קכב).

ועוד היה החפץ חיים אומר: שהזמן קצר ויקר וחבל לבזבזו על פלפולים וחיידושים כי העיקר הוא לדעת האיך לקיים את דברי התורה למעשה... ואת כל עיוניו הקדיש להלכות הנוגעות למעשה, (ספר המאורות הגדולים עמוד שז אות קכה).

ואמרו חז"ל תלמידי חכמים אין להם מנוחה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ואפשר להמליץ כמו שראו אצל הנפטר, שבהיותו בעוה"ז הלך תמיד מחיל אל חיל, ועבר ממסכתא למסכתא, והלך מבית המדרש לבית המדרש אחר להפיץ אור התורה ברבים, כמו כן בעולם העליון ילך מחיל אל חיל, מהיכל להיכל ובכל מקום בואו לא יצטרך להתבייש בפני לומדי המסכתא ההוא.

וכבר הבאנו לעיל בשם הילקוט שמעוני שמפליג אודות גודל כוחו של גומלי חסדים שחוסין בצלו של הקב"ה.

וכן עסק, בג' דברים שהעולם עומד עליהם, תורה עבודה וגמ"ח, וזכה לקיים כל היום חונן ומלוה וממילא זרעו לברכה.

אמרו ז"ל (ברכות ג) אין אומרים בפני המת אלא דבריו של מת. הכוונה בזה, שרואים מה המת היה חפץ ולא יזהר דבר השתדל בחייו, את זה אומרים בפני המת, כי אז יעשו הדברים הללו רושם גדול על המקשיבים. ביידעם כי זה האיש אשר בקרוב ייפרד מהם לנצח, הקדיש כוחותיו לדבר זה, ממילא ישתדלו יותר לקיימם.

איתא במדרש: הקב"ה כותב ודיו שנשאר בקולמסו הוא מקנח בראש הצדיקים בשעה שמגיע להיפטר מן העולם. הכוונה בזה לדעת: כל מה שנעשה בעיר לתיקון העיר הוא דבר יקר מאוד, וזה נכתב בפנקסו של הקב"ה כל יום. כמ"ש וכל מעשיך בספר נכתבים. אולם דבר שחסר עוד לתקן בעיר זהו הדיו שנשאר בקולמוס של הקב"ה כביכול, שטרם כתב זאת בפנקסו, והדיו הזה מקנח בראש הצדיקים בשעה שמגיע זמנם להיפטר מן העולם. הכוונה בזה שנותן להצדיק הרעיון שיש להשתדל שיגמור העניין הזה. וכדאיתא במדרש: מסורת תהיה בידך כל העושה מצווה סמוך למיתתו דומה שלא הייתה מדת הצדיקים חסרה כי אם אותה מצווה והשלמה.

הגה"ק זצ"ל היה לבם של ישראל ורצה לזכות את ישראל בגאולה השלמה שתבוא ברחמים כידוע דברי הרעיא מהימנא כי בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי, ובית דין של ירושלים עיה"ק בשנת תרפ"א, התקינו שיהיו כל ישראל לומדים זוהר הקדוש ויעשו אלפי סיומים כדי לקרב הגאולה ברחמים, ויאחז הצדיק הנפטר זי"ע במדת הצדיקים הקדמונים, וכל רגע ורגע היה אצלו מסכת שלימה לפרסם שחובה לכל אחד מ ישראל ללמוד דף זוהר ליום, דקה שתי דקות שלשה דקות ביום כאשר ציווי לו מן השמים.

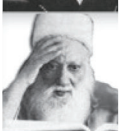
אוהב את ישראל ומחזירם למוטב

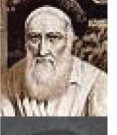
נספר קצת ממעשיו הטובים:

רבי יוחנן זצ"ל, היה אוהב למעלה, ונחמד למטה, רוח הבריות כרוח המקום נוחה הימנו, אוהב שלום ורודף שלום, היה אוהב את הבריות ומקרבן להקב"ה, למד אותם שמע ישראל ועשרת הדברות, כאשר בקשו ממנו בשמים, ובפרט קירב אלפי יהודים ללימוד תורת הרשב"י, יומם ולילה לא נח ולא שקט, היה ישן 2 שעות בלילה, ולא חשב לעצמו כלל, היה בעל יסורים גדול ועכשיו בשמים יתברר לו כל זכויותיו.

וכעת נחסר מאתנו כוח זה, והלך לעולמו בפתע פתאום, ובודאי כל זה, בעוון הדור. וחובה גדולה לכל אחד לדעת, כי עתה מצויה בינינו נשמתו הזכה, וצריכים אנו לקבל על עצמנו דברים טובים, וללמוד מהתנהגותו, שיהיה לעילוי נשמתו:

ובאמת השליחות שנתנה לו מן השמים לעורר את כל עם ישראל ללמוד זוהר הקדוש לכל הפחות דקה ליום שלא יהיה יהודי אחד שאין לו חלק בזוהר הקדוש לבלתי ידח ממנו נידח, השאירו אותו בחיים עד שזכינו להקליט אותו בניסי ניסים אחרי ששכב כצמח בבית לוינשטיין רח"ל, באנו שלשה רבנים לבקרו, והיה כאבן דומם צעקנו לו רבי יוחנן חברך שלום יהודה גראס הגיע לבקרך עם הרב גבריאל ועוד, קום להגיד שיעורים, ולא ענה כלום, ואחזתי ביד שלו ואמרתי לו תן לי היד שלך ורבי שמעון בן יוחאי מרפא אותך תיכף ומיד ותתחיל בעבודת השיעורים לזכות הרבים, תיכף פתח מעט את העיניים שהיו נפוחות מאוד.

נחיצות לימוד הקבלה בקרבם! אָבֵל בְּרוּךְ הַשֵּׁם – לְמִרְוֹת חֻלְשֹׁתוֹ הַפְּיִדוּת בְּכָל זֹאת הַתְּחַזֵּק רַבֵּינוּ וְהַמְשִׁיךְ לְהוֹכִיחַ בְּעֵלִיל אֵיךְ וְלָמָּה הַתְּרַשְׁלוּתֵינוּ בְּלִימוּד הַקְּבָלָה הַיָּא הַיָּא 'סִבַּת הַסְּבוּת וְעֵלְת הַעֲלוֹת' לָמָּה בְּאֵמֶת נִתְאַרְךָ קִצְנוּ וְגִלְתִּנּוּ, וּמִדּוּעַ לֹא בָּא בָּן יְשִׁי! (אֵילָנָא דְחַיִּי).

קִיְמוּ וְקַבְּלוּ הַיְהוּדִים קְהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִימוּד הַזֵּהר יְחִיד וְרַבִּים מְנַעַר וְעַד זְקוֹן

הַצֵּה"ק הַמְּלוּבֵן צִי"ע רַבְּנוּ יוֹסֵף חַיִּים, הֵבֵן אִישׁ חַי, זִי"ע"א (בְּהַקְדַּמַּת הַתְּקוּנִים בְּנִיחָא), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מִזְמַן אֲשֶׁר הֻצִּיץ וְזָרַח אֹרֶךְ יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי מְאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים וְסֵפֶר הַזֵּהר קִיְמוּ וְקַבְּלוּ הַיְהוּדִים קְהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחְזִיק בְּלִימוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזֵּהר יְחִיד וְרַבִּים מְנַעַר וְעַד זְקוֹן, וְהִגֵּם דְּאִין לְאֵל יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אֲמִרוֹת טְהוֹרוֹת שֶׁבְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלֶּה אֶף עַל פִּי כֵן שׁוֹתִים בְּצִמָּא אֵת דְּבַרְיָהֶם וּמִתְלַהְבִּין בְּקִרְיָתָן מְאֹד מְאֹד.

"אֲתַעֲטֵר" בָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן מְעֵטֵר כְּמִלְךָ בְּעִטְרוֹתָיו בְּרֹאשׁ, וְיוֹשֵׁב בְּגוֹן

הַרְשָׁבִי זִי"ע יוֹשֵׁב אֲתָנוּ בְּלִימוּדֵינוּ תוֹרָתוֹ: אֲפִילוּ עוֹד הַיּוֹם אַחַר שְׁנַפְטֵר רְשָׁבִי מִבְּיַעֲנוּ, כֵּן זְמַן שְׁאֲנוּ עוֹסְקִים בְּדַבְּרֵי הָאֲדָרָא, "אֲתַעֲטֵר" בָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן מְעֵטֵר כְּמִלְךָ בְּעִטְרוֹתָיו בְּרֹאשׁ, וְיוֹשֵׁב בְּגוֹן, עַכְל"ק. (הַצֵּה"ק רַבִּי אֲבָרָהָם אוֹזְנֵי, הַצֵּה"ק רַבִּי אֲבָרָהָם גְּלַאֲטִי זִי"ע"א, "אוֹר הַחֲמִי" ק"ג ע"ב). וְעַכְשֵׁי יוֹשֵׁב שֵׁם בְּשֵׁמִים בִּיחַד עִם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי ע"ה.

שְׁלִיחַ לְרִשְׁבִּי

ולכן אנו עושים את הנפטר שליח לבית דין של מעלה, ולרבי שמעון בר יוחאי, ע"ה למסור להם, שאנחנו עושים מה שביקש מאתנו לפרסם את הזוהר הקדוש במסירות נפש, להפיץ את הזוהר הקדוש, ושכל יהודי ילמד זוהר הקדוש, כמו שכתב הבן איש חי זי"ע זקנים עם נערים גדולים וקטנים... ושיבקש מלפני הקב"ה שיבטל מעלינו ומעל כל עם ישראל כל המשטינים והמקטרגים אשר הם בבחינת "תוסף רוחם יגועו", "בִּפְרָח רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וְנִצְיָצוּ כֵּן פְּעָלֵי אֲנוֹן לְהַשְׁמִדֵם עַדִּי עַד", כי עתה לפני הגאולה הם מתגברים ומפריעים את הקדושה מלהתגלות, ורק הקב"ה יכול לרחם עלינו ולעזרנו כדי שיתפרסם מלכות ה' בעולם, לתקן עולם במלכות ש-די.

וכן יספר לרבי שמעון, שאנו עוזרים לו בכל כוחנו במסירות נפש ממש, ועוסקים לילות כימים להפיץ בישראל תורת הזוה"ק, ולתקן תקנות שכל ישראל ילמדו תורת הסוד, שלא יהיו ישראל בבחינת ערל שפתים חלילה וחלילה, שעיקר עיכוב הגלות בעונותינו הרבים, הוא בגלל אי לימוד תורת הסוד, וזוה תלוי עיקר גאולתנו ופדות נפשנו, ולבקש מרבי שמעון בן יוחאי ע"ה, שיתן לנו כוח ועוז, להמשיך להאיר את עם ישראל, ולקרב את ישראל לאבינו שבשמים.

ומן השמים קא זכו ליה, שיקוים תפילת דוד המלך, "אגורה באהלך עולמים", שימשיכו ביתר שאת וביתר עז גם אחרי פטירתו, לטובת נשמתו, כנאמר "ילכו מחיל אל חיל", וזה יהיה ישיבה על קברו, שתהיה הישיבה הכי הגדולה בעולם שאין כמותה. שכל איש ישראל ילמדו זוה"ק.

אמרתי לו כעת אנחנו נקליט אותך ותתחיל להגיד שיעור שכל העולם ישמעו, ואז אמר בקול הלש אין לי כוח! ואמרתי לו תגיד רק שלש דקות והסכים והתחיל תיכף לדבר ולענות על השאלות ששאלנו אותו קצת.

וכך הקלטנו אותו כשבאנו אליו כמה פעמים, ופעם אחרי ניתוח קשה של 2.5 שעות, וקיבל סמים חזקים נגד כאבים, ובתוך כל זה הוצאנו ממנו את כל הסודות שהיו טמונים בו. [וב"ה הכול מוקלט - והיה בדעה צלולה למרות כל היסורים והכאבים - וגילה סודות גדולות מאוד על רבי עקיבא ורבו רבי אליעזר הגדול זי"ע"א שאחר מצאנו שגדולי עולם כתבו זאת, ואחרי שיצאו דברי לאור ועשו מזה דיסק לזיכוי הרבים רק אז סיים את התפקיד שלו ונפטר לחיי עולם עולם הבא].

גודל זכות זיכוי הרבים

ומי שיקבל עליו ללמוד זוהר הקדוש, יזכה לכל הברכות שכתוב בזוה"ק פרשת תרומה ד' קכ"ח ע"ב, שהוא זכאה בעי למרדך בתר חייבא וכו' בגין דיחשב לך, כאלו הוא ברא לך, ודא איהו שבחא דיסתלק בך יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרן הכהן כתוב ורבים השיב מעון, וכתוב ברייתא היתה אתו החיים והשלום, ועיי"ש בד' קכ"ט ע"א.

נלמד עכשיו לטובת נשמתו את התיקוני זוהר תיקון ל' ואת דברי הצה"ק רבי חיים וויטאל תלמיד האר"י הקדוש זי"ע"א.

הוא היה אומר: אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה וחרג ואבדן בעולם

אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים להשתדל בחכמת הקבלה, וגורמים שמסתלק מעין החכמה, שהיא י' ממונה ונשאת ב' יבשה, אוי להם שגורמים עניות וחרב ובזה וחרג ואבדן בעולם, וחרוץ הוא שמסתלקת היא רוח המשיח, כמו שנתבאר, והיא רוח הקדש, והיא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה.

דומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים

והמהרח"ו ממשיך לכתוב על פי דברי הרשב"י בתקון ל': ובפרט בזמננו זה בעונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדס לחתף בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מפלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות - להיות שם וריחם נודף בכל הארץ. ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הפתוב ונעשה לנו שם! עכ"ל.

עד כמה גדול הבלבול בקרב רב לומדי התורה

לכן נאנח מהרח"ו והתבטא שאנינה בקרבי ולבי דני - משום שענתה שהבין בדיק מה הסבה לאורף הגלות (היני משום התרשלות לומדי התורה לעסק בסתרי תורה - כמו שפרש הוא עצמו בהקדמה 11) השיג מהרח"ו מיד עד כמה גדול הבלבול בקרב רב לומדי התורה - ועד כמה קשה יהיה לישם ולהפנים

כל הזכויות שזוכים על ידי לימוד הזוהר

על פי התכנית של מפעל הזוהר העולמי, אשר מזמין את כלל ישראל לזכות וליטול חלק בלימוד האדיר של ספר הזוהר הקדוש, כי בזכות הזוהר הקדוש, עם ישראל, יזכה לצאת מהגלות ברחמים, ויזכו לגאולה השלמה, כידוע הזוהר הקדוש נמשל לתיבת נח, שמצילה את כל הדור מגזרות קשות, כל אדם המשתתף כחלק מהכלל בלימוד הזוהר הקדוש, יזכה לברכה ממקור עליון, שהיא תעודת ביטוח חיים, הטובה והחזקה ביותר הקיימת עלי אדמות, מסירים ממנו גזרות ויסורים קשים, עוונותיו נמחלים, נשמתו מזדככת ומתעלה, יזכה לעולם הבא הצפון לצדיקים, וזוכה עוד בעולם הזה, להאחז בעץ חיים, ככתוב "ועולמך תראה בחיך".
 אנחנו נשמעים לקול קריאת גדולי הדור שקראו לעם ישראל, לארגן אלפי סיומים של הזוהר הקדוש, בבחינת "האלף לך שלמה", ועם זה נביא את המשיח ברחמים בעזרת השם.

לזכות ולזכות

על כן את אחי אנוכי מבקש, בואו לעזרת ה' בגבורים,

למען שמו באהבה, להדפיס אלפים קונטריסים, לחזק לימוד הזוהר, ולקיים את מצוות חז"ל, להושיב ישיבה על קברו, ולהמשיך להפיץ ולפרסם את תורת הרשב"י, לכל יהודי די בכל אתר ואתר, ולחשוב מחשבות, לבלתי ידח ממנו נידח, כי כל הגאולה תלויה בזה. ולהמשיך את נשמת הרשב"י כאן לדורינו, וכמו שמבטיח הרשב"י (זוהר שמות ז), אשרי מי שיזדמן בזמן התגלות המשיח, כי מי שיהיה באותו זמן באמונה, ומי שיתן עזר וסיוע לשכינה הקדושה, יזכה לאותו האור של שמחת המלך ברוך הוא, שאז ישמח ה' במעשיו, עכ"ל.

אנו מבקשים מהנפטר, שיהא מליץ טוב בעד זוגתו החשובה, ובניו היקרים שהיתה מסורה אליו, לשמש אותם באמונה, בכל נפשה, ובפרט בעת חוליו, ועל ידי עזרתה, זכה לעשות הפעולות הטובות, וימליץ טוב עבורה, ובעד הבנים והבנות, ובעד כל משפחתו, ובעד כלל ישראל. ובזכות זה, ימליץ טוב עלינו שה' יתברך ישלח לנו הגואל האמיתי במהרה בימינו אמן.

**בזכות התנא האלוכי
רבי שמעון בר יוחאי**

**תורתו מין לנו,
היא מאירת עינינו.**

מפיץ הזוהר העולמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
נהל לביש 24/8 עיד"ק בית שמש
טל: 054-8436784

נא לשכפל ולהפיץ להרבות תורה ויראת שמים בעולם

